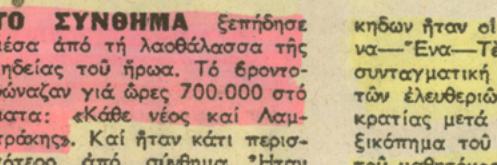

ΝΕΟΔΑΙΑ ΛΑΜΠΡΑΚΗ:

'Ενα μέλος σε κάθε σπίτι

1983

4 ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕ ΓΡΟΘΙΕΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ξεπίδησε μέσας από τη λαοθάλασσα της κρήνης του ήρωα. Τό δρυντόφωνάζων για δύρες 700.000 στό ματα: «Εκάστο νέος και λαμπράκης». Και ήταν κάτι περισσότερα από σύνθημα. «Ήταν δόκις. Ρωμέικος δόκις πού επέστρεψε στ' αδτρά - στούς πειραστέρους νέους, σ' δύο τις άκρες της χώρας, σ' δύο τις επόχες της έποχης, σάν εγενέντη τόν Λαμπράκην. Μιά γενιά πού συνέβαλε στην αποφασιστική σύνθημας και έκπολιτισμού της χώρας. Μιά γενιά πού επρεπείται δύοκας και σήμερα σε λίγο καιρό το λόγο νά θυμάζει, νά καμαράνει. Κι έκανε τούς ένθρους της Δημοκρατίας νά τρίψουν τά δύντικα, νά συνιστούν. Κι έγραψε στην ίστορια μας τή γενιά της έπειτα της έποχης, σάν εγενέντη τόν Λαμπράκην. Μιά γενιά πού τούς έπειται δύοκας παραστάνει στην αποφασιστική σύνθημας και έκπολιτισμού της χώρας. Μιά γενιά πού επρεπείται δύοκας και σήμερα τή γενιά μας.

ΔΕΝ ΉΤΑΝ η Νεολαία Λαμπράκη ένα θάνατος. Ήταν αιθρόμητο φυσιόνυμο. Μία έπιπτυχία διριγούμενων θετεύσεων γηγενών. «Ήταν ή φυσική κατάληξη, ή κορόφωση τών πολύδυνων μαχητικών άγνων της νεολαίας μας μετά τόν έμφυλο πόλεμο». «Ήταν ή μάτιτητη τών κατών. Ήταν ή πού σ' δύο τόν κόσμο, τά νιάτα σήκωνται πάντοις στις κοκκίνες σημαίες της δικές τους σημαΐες, τής άμφισθητης τους κατεστημένου και τής διανόσεως που οι άλλοι έβαλαν τά εθνικούς μας